

PREDGOVOR

Ova je knjiga namijenjena prvenstveno studentima etnologije i kulturne antropologije, ali i studentima srodnih i bliskih studija, te znanstvenicima, stručnjacima i svima onima koji svoj afinitet i interes usmjeruju prema temama koje se bave etnokulturnim identitetom dijaspor-skih zajednica, slijedom toga studijama o migracijama te njima povezanim studijama o iden-titetu. Stoga su prva dva poglavlja, koja analiziraju i komentiraju teorije migracija i identiteta početni, neophodni korak ka razumijevanju tematike. Treće poglavlje fokusirano je na hrvatske dijaspor-ske zajednice u svijetu. Predočuju se kronologija iseljavanja, destinacije u kojima su se iseljenici situirali, te način na koji su organizirali novi život: ekonomski, društveno i kulturno. Uz pomoć različitih statističkih, povijesnih, političkih, ekonomskih, društvenih i etnografskih podataka oslikava se život prvih iseljeničkih zajednica, a potom i njihovih potomaka. Objašnjava se zašto se ljudi sele, kakve reperkusije nosi taj čin na individualnoj i kolektivnoj razini, te se upućuje na etnokulturni razvoj dijaspor-skih zajednica koji je podložan adaptacij-skim, transkulturacionim, asimilacijskim i drugim procesima.

Zahvaljujem se svim kolegama s kojima sam surađivala prilikom pisanja, a posebno kolegicama Marijeti Rajković Iveta, Pauli Gadže, Milani Černelić i Biserki Jaramazović Čurković koje su ljubazno ustupile svoje tekstove uvrštene u poglavlje *Studije slučaja*, čime se 'priča' o di-jaspori može sagledati i s nekih drugih i drugačijih, prvenstveno suvremenih aspekata. Njihovi tekstovi su doista, kao rezultati znanstveno utemeljenoga teorijskog i empirijskoga istraživanja, pravi pokazatelji o akumuliranju iskustava niza generacija, o kulturnoj i inoj dinamici, o kon-tinuitetu i transmisiji tradicijskih obrazaca ponašanja te njihovoj modifikaciji i transformaciji u suvremeni životni kontekst.